

A rămas în istoria fotbalului românesc după un meci magistral făcut într-o după-amiază de aprilie a anului 1940, la Roma, în fața naționalei Italiei, dublă campioană mondială în acea perioadă, fapt ce i-a determinat pe italieni să-l numească „Il Dio” (Zeul). Cu doi ani înainte, făcuse parte din lotul României la Campionatul Mondial din 1938, găzduit de Franța, dar n-a jucat în niciunul din cele două meciuri împotriva Cubei, în care tricolorii au înregistrat una dintre cele mai mari contraperformanțe din istorie. A jucat la două dintre cele mai mari cluburi din România în perioada interbelică: CAO Oradea și Venus București. Numărul din luna octombrie al revistei „Independența Română - Independența prin cultură” prezintă povestea lui Mircea „Il Dio” David, unul dintre portarii de legendă ai fotbalului românesc, căruia scriitorul George Mihalache i-a dedicat o carte, intitulată: „Il Dio și diavolii din fața porții”.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

6 PENALTY-URI APĂRATE ÎNTR-UN MECI!

Independența prin cultură

Mircea David s-a născut la data de 16 octombrie 1914, la Sinaia. După o vreme, s-a mutat cu familia la Oradea. La liceu, Mircea a început să practice oina, dar la un moment dat a fost chemat la o partidă de fotbal în curtea liceului. Fiind cel mai mic dintre jucători, a fost trimis în poartă, fapt ce l-a făcut să renunțe o perioadă la „sportul-rege”. „Mă plictisesc și îmi juleam genunchii”, îi mărturisea scriitorului George Mihalache, în cartea „Il Dio și diavolii din fața porții”. În vacanța de vară, Mircea David a primit de la tatăl său o minge și astfel a devenit din nou atras de fotbal. Mai mult, a început să-i placă să fie portar! Asta după ce l-a urmărit pe austriacul Rudy Hiden, un portar celebru la acea vreme, la o partidă dintre echipa orădeană CAO și Wacker Viena.

În 1929, la vârsta de 15 ani, a ajuns la juniorii celebrului club CAO și, cu toate că nu avea deloc o statură impresionantă (măsurând doar 1,75 metri), a devenit în scurt timp titular la „seniorii” echipei orădene. În acea perioadă, Mircea David a fost protagonistul unui episod memorabil. La un meci amical cu Minerul Lupeni, în care David se afla între buturi, arbitrul (un localnic) făcea totul ca gazdele să câștige. Cum tabela de marcaj se încăpățâna să rămână neschimbată, „centralul” a inventat o lovitură de la 11 metri pentru cei din Lupeni. A executat atacantul „minerilor”, dar Mircea a parat lovitură. Nu au trecut decât câteva minute și arbitrul le-a făcut cadou gazdelor un alt penalty. A executat același atacant, dar David a apărat din nou. Circul a continuat, un nou penalty, pe care l-a executat un fundaș de la Minerul, dar care a tras peste poartă. „Ăsta (n.r. - Mircea David) îl are pe Necuratu’ în el!”, își făceau cruci cu ambele mâini jucătorii din Lupeni. La faza următoare, din nou lovitură de la 11 metri, dar executantul s-a făcut de râs, lovind mai mult pământul, iar mingea s-a dus țopăind în brațele lui David. Ironici, fotbalistii orădeni l-au întrebat pe arbitru dacă mai are de gând să mai acorde vreun penalty pentru Minerul, iar acesta a acordat! În semn de

protest față de toată această poveste, David nici n-a mai încercat să apere, ci s-a întors cu spatele la adversar în momentul execuției. Dar, ca un făcut, mingea l-a izbit în spate! A venit și cea de-a șasea lovitură (singura acordată corect) pe care bătut-o portarul de la Minerul. Dar David a apărat din nou! La următoarea fază, din nou lovitură de la 11 metri, dar căpitanul echipei din Lupeni s-a decis să pună capăt ciroului. Și-a potrivit mingea în punctul cu var, i-a spus lui David: „Apăi, dragă fârtate, ai prins șase lovituri pe ziua de azi, Na-ți-o și pe-a șaptea și să fii sănătos”. Și a lovit mingea ușor, pasându-i-o portarului advers. Până la urmă, Minerul Lupeni a câștigat partida cu scorul de 3-1, iar la întoarcerea la Oradea, David și colegii său au fost puși să jure că povestea celor șapte penalty-uri era adevărată. Nimeni nu-i credea...

„VREAU SĂ VĂD DACĂ EȘTI FĂCUT CUMVA DIN CAUCIUC”

În 1938, Mircea David s-a transferat la Venus București, echipă cu care avea să câștige campionatul în două rânduri, în sezoanele 1938-39 și 1939-40. În 1936, a debutat și în echipa națională a României, într-un meci pierdut în fața Ungariei. A fost inclus în lotul tricolorilor pentru Campionatul Mondial din 1938, din Franța, dar n-a jucat în niciuna dintre cele două partide împotriva reprezentativei din Cuba (prima, încheiată la egalitate, iar cea de-a doua, pierdută, rezultate la care absolut nimeni nu se aștepta). Meciul de referință al portarului a avut loc la 14 aprilie 1940. România a jucat atunci o partidă amicală la Roma în fața dublei campioane mondiale la acea vreme, Italia. Echipa noastră era privită ca victimă sigură, dar Mircea David a făcut minuni în poartă, având parade extraordinare în fața unor fotbaliști precum Silvio Piola și Sergio Bertoni.

După pauză, Iuliu Baratky a deschis scorul meciului, iar italienii s-au năpustit furioși spre poarta noastră. Portarul și-a continuat intervențiile salvatoare, în ciuda faptului că a fost lovit dur și în cap, și la ficat, la un moment dat chiar leșinând pe teren! Până la urmă, Italia a învins cu 2-1, dar David și-a câștigat respectul italienilor, fiind aplaudat la scenă deschisă de toți cei prezenți pe stadion. Mai mult, celebrul fotbalist Silvio Piola și ziariștii peninsulari l-au numit pe portarul român „Il Dio” (Zeul)... „Cu Piola atacant și cu David în poartă, un antrenor nu ar avea nicio problemă să câștige un meci”, afirma, la sfârșitul partidei, Vitorio Pozzo, antrenorul cu care Italia a câștigat Mondialele din 1934 și 1938. După meci, delegația României a fost invitată de italieni la masă, iar cu acest prilej, episcopul Romei a venit la David și i-a zis: „Fiule, iartă-mă, dar aș dori să te ating, vreau să văd dacă nu cumva ești făcut din cauciuc”. „Il Dio” David a continuat să joace la Venus până în 1947, după care a plecat la formația 23 August Lugoj. Un an mai târziu a revenit la Oradea, la ICO, cu care și-a mai trecut în palmares un titlu de campion, în ediția 1948-49. A jucat la ICO până în 1951, când a renunțat la activitatea de portar. S-a dedicat antrenoratului, pregătind din 1952 și până în 1960 formația Politehnica Iași, după care a activat în diverse funcții la Federația Română de Fotbal. Mircea David s-a stins din viață pe 12 octombrie 1993, la Iași, oraș în care se stabilise din perioada în care a antrenat-o pe Poli. Dar povestea marelui meci din Italia, care i-a adus supranumele de „Il Dio” este evocată și astăzi...

MUGUR BĂILEȘTEANU